

آنچه در خارج هست «وجود» است در جلواتِ عینِ ثابتهِ مخلوقات

شماره پرسش: ۲۰۰۰۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۵/۱۴ ۰۵:۵۱:۳۶

متن پرسش

با تقدیم سلام و احترام: ۱. چه شروحو بر توحید صدوق را مناسب می دانید؟ ۲. چه شروحو را بر کشف المراد مصلحت می دانید؟ ۳. برای نزول قرآن ذوالقدر سالک باید تا عالم عقول بالا برود درست است جناب استاد؟ ۳. آیات محکم علاوه بر نقش تبیین رابطه وجودی با آیات متشابه هم دارند؟ ۴. اگر آیات مشابه و متانیند پس تدبر در یک آیه منجر به فهم اجمالی سایر آیات می شود. ۵. در خارج فرد کلی مادی به نام تری نداریم ماهیت و وجود اتحاد دارند و کثرت و تعین عین ذات وجود مادی است درست متوجه شده ام؟ ۶. در مورد عین ثابتۀ اول انتخاب کفر و ایمان می کنیم بعد سایر انتخابها مثل همسر، دوست، فرزند، شهر و روستا و فقر و ثروت تابع و معلول این انتخابند. کفر گاهی در لباس فقر و گاهی ثروت، گاهی گمنامی و گاهی شهرت و گاهی همسر گاهی رحم زناکار ظهور می کند درست است؟ عین ثابتۀ جزئی چه تعین هایی را دارد اگر کفر و ایمان و رحم و خانواده ... را بعدا انتخاب می کند؟ لطفا منبع هم معرفی بفرمایید. سپاس بسیار

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱ و ۲- نمی دانم ۳- از آنجایی که قرآن از عالم عقلِ منفصل نازل شده، هر اندازه انسان با تزکیه‌ی نفس به آن عالم نزدیک شود، در فهمِ بواطنِ قرآن موفق‌تر خواهد بود. کتاب شریف «مصباح‌الهدایه» حضرت امام در این رابطه نکات خوبی نسبت به مراتبِ نبوات دارد ۴- همین‌طور است ۵- آنچه در خارج هست «وجود» است در جلواتِ عینِ ثابتهِ مخلوقات و تعین به جهت عینِ ثابتهِ مخلوقات است ۶- حرف خوبی است ۷- عینِ ثابتهِ مخلوق، همان شخصیتِ مخلوق است از آن جهت که آن شخصیت را برای خود تعریف کرده است و از این جهت و پیرو آن هر انتخابی را انجام می‌دهد. موفق باشید